

Κοντά στο «λουκέτο» η Εντατική παιδών του Ρίου

Επί τρία χρόνια παρέμενε κλειστή ελλείψει προσωπικού. Ύστερα από πολλές προσπάθειες, τέθηκε σε πλήρη λειτουργία το 2007 αξιοποιώντας και τα έξι κρεβάτια της. Τέσσερα χρόνια μετά, κινδυνεύει να ξαναβάλει «λουκέτο», καθώς έμεινε με ελάχιστους γιατρούς και έληξαν οι συμβάσεις των νοσηλευτών που τη στελέχωναν. Ο λόγος για τη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας Παιδών του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Ρίου: μία από τις έξι παιδιατρικές ΜΕΘ που διαθέτει η χώρα, η οποία καλύπτει τις ανάγκες όλων των νησιών του Ιονίου, ακόμη και την Καλαμάτα.

Νοσεί η Υγεία

Προβλήματα και στις μονάδες ανηλίκων

Σοβαρά προβλήματα λειτουργίας αντιμετωπίζουν και οι ΜΕΘ ενηλίκων. Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Ελληνικής Εταιρείας Εντατικής Θεραπείας, διευθυντή της Β' Πανεπιστημιακής Κλινικής Εντατικής Θεραπείας του Νοσοκομείου «Αττικών», καθηγητή κ. **Απ. Αρμαγανίδη**, την περίοδο 2009 - 2010 και με αφορμή την επιδημία γρίπης H1N1 άνοιξαν 85 κλειστές κλίνες ΜΕΘ με πρόσληψη συμβασιούχων γιατρών και νοσηλευτών μέσω του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ). Ως το τέλος του έτους λήγουν οι συμβάσεις 94 νοσηλευτών και 28 γιατρών, και μέσα στο 2012 άλλων 75 νοσηλευτών και 18 γιατρών. «*Αν δεν ανανεωθούν οι συμβάσεις ή δεν γίνουν νέες προσλήψεις, ως το τέλος του έτους θα κλείσουν 40-50 κλίνες. Άλλες 35-45 κλίνες υπάρχει κίνδυνος να κλείσουν μέσα στο 2012. Πέρυσι τον χειμώνα, στην κορύφωση της επιδημίας γρίπης, 155 κλίνες ΜΕΘ ήταν κατειλημμένες από ασθενείς. Όταν έρθει και πάλι η γρίπη, τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο, πώς θα αντιμετωπίσουμε την κατάσταση;*» ρωτά ο κ. Αρμαγανίδης.

Όπως επισημαίνει, στην Αττική υπήρξε ο μεγαλύτερος αριθμός συμβασιούχων νοσηλευτών σε αρκετά μεγάλα νοσοκομεία. Με δεδομένο τον περιορισμένο αριθμό προσλήψεων μόνιμου προσωπικού μέσα στο 2011 – σημειώνει – σε κανένα νοσοκομείο δεν υπήρξε δυνατότητα κάλυψης των θέσεων των συμβασιούχων των ΜΕΘ με μόνιμο προσωπικό.

Από το 2007 ως σήμερα η ΜΕΘ του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Ρίου έχει νοσηλεύσει περίπου 600 παιδιά. Ένα από αυτά, ο τετράχρονος **Χρήστος-Μάριος**, ο οποίος εισήχθη στη μονάδα πριν από περίπου έναν μήνα. Ο λόγος; Ίωση – αυτό τουλάχιστον πίστευαν αρχικά γονείς και γιατροί – η οποία εξελίχθηκε σε σοβαρή πνευμονολογική πάθηση. Αν δεν νοσηλευόταν στη ΜΕΘ, σήμερα ίσως να μη ζούσε.

Σώθηκε χάρη στη μονάδα

Ο πατέρας του, κ. **Γ. Κρανίτης**, μιλά στο «Βήμα» για την πρόσφατη περιπέτεια της οικογένειάς του, τη συνεισφορά γιατρών και νοσηλευτών της ΜΕΘ, βγάζοντας κραυγή αγωνίας μπροστά στο ενδεχόμενο να κλείσει η μονάδα. «*Η περιπέτεια μας ξεκίνησε στις 14 Νοεμβρίου. Ο Χρήστος ανέβασε*

υψηλό πυρετό, 39 - 39,5. Τον πήγαμε στον παιδίατρο, ο οποίος μάς είπε ότι το παιδί είχε μια απλή βρογχίτιδα και του έδωσε αντιβίωση. Την επομένη όμως ήταν λίγο “πεσμένος”, αδύναμος και δεν έτρωγε. Την τρίτη ημέρα μάς παραπονέθηκε για πόνο στην κοιλιά. Το μυαλό μας πήγε στη σκοληκοειδίτιδα και πήγαμε στο νοσοκομείο. Του έκαναν εξετάσεις, είδαν ότι το οξυγόνο του ήταν πολύ χαμηλό και του έκαναν εισαγωγή στην Παιδιατρική Κλινική. Ξεκίνησαν να του χορηγούν ενδοφλέβια αντιβίωση και στις 18 του μήνα τού έβαλαν οξυγόνο. Τα αποτελέσματα των εξετάσεων στις οποίες υπεβλήθη έδειξαν ότι είχε μικρόβιο στον πνεύμονα. Ακόμη δεν γνώριζαν ότι επρόκειτο για πνευμονιόκοκκο. Η κατάσταση της υγείας του επιδεινωνόταν. Είχε πόνους στην κοιλιακή περιοχή και οι σφυγμοί του είχαν φθάσει 200. Επίσης, κάποια στιγμή είδα αίμα ενώ έβηχε. Ξημερώματα 19ης Νοεμβρίου ο Χρήστος εισήχθη στη ΜΕΘ. Οι γιατροί μάς είπαν ότι το παιδί μας είχε πνευμοθώρακα. Μας εξήγησαν ότι είναι μια απειλητική για τη ζωή κατάσταση. Είχε συσσωρευθεί αέρας υπό πίεση στην περιοχή και αν δεν αντιμετωπιζόταν άμεσα θα τον χάναμε. Μας έπιασε πανικός. Ρώτησα τους γιατρούς μήπως πρέπει να μεταφερθεί το παιδί μας στην Αθήνα. Μας απάντησαν ότι με το ασθενοφόρο θα καθυστερούσαν πολύ και το πρόβλημα έπρεπε να αντιμετωπιστεί άμεσα. Το ελικόπτερο το απέκλεισαν. Λόγω της κατάστασης της υγείας του δεν μπορούσε να πετάξει. Οι γιατροί τράβηξαν τον αέρα και το υγρό που είχε συσσωρευθεί στην περιοχή. Το υγρό που έβγαινε ήταν μαύρο αφού, όπως μας είπαν, το παιδί είχε νεκρωτική πνευμονία από πνευμονιόκοκκο. Του έκαναν αζονική τομογραφία η οποία έδειξε το ίδιο πρόβλημα σε δεύτερο σημείο στον ίδιο πνεύμονα. Ξανάγινε η ίδια διαδικασία.

Δώδεκα ημέρες έμεινε στο νοσοκομείο ο Χρήστος και αυτό που σκέφτομαι διαρκώς από τότε που άκουσα ότι η ΜΕΘ του Πανεπιστημιακού του Ρίου κινδυνεύει να κλείσει είναι ότι αν το βράδυ εκείνο δεν υπήρχε η μονάδα το παιδί μου σήμερα δεν θα ζούσε. Δεν έχει σημασία ποιος είσαι ή αν είσαι πλούσιος. Και δικό μου ελικόπτερο να είχα δεν θα μπορούσα να το χρησιμοποιήσω για να σώσω τον γιο μου...».

Ο κ. Κρανίτης μιλάει όμορφα και συγκινητικά τόσο για τους γιατρούς όσο και για τους νοσηλευτές. «Δεν ήταν μόνο εξαιρετικοί επιστήμονες. Ήταν και εξαιρετικοί άνθρωποι. Και η αλήθεια είναι ότι ο λειτουργός της Υγείας πρέπει να συνδυάζει και τα δύο. Δεν θα ξεχάσω ένα απόγευμα που ο Χρήστος μου ήταν κακόκεφος – μικρό παιδί είναι, ήθελε να φύγουμε – έναν γιατρό να κάθεται απέναντί του και να παίζει με τα δάχτυλά του κουκλοθέατρο. Δεν θα ξεχάσω ένα βράδυ μια νοσηλεύτρια να διαβάζει στον Χρήστο παραμύθι για να κοιμηθεί. Αυτές είναι εικόνες χαραγμένες στο μυαλό... Τη νύχτα που φεύγαμε ως το πρωί που επιστρέφαμε στο νοσοκομείο δεν ήμασταν τόσο ανήσυχοι όσο είμαστε σήμερα που ακούμε ότι μπορεί να κλείσει η μονάδα. Και αναρωτιέμαι: οι άνθρωποι που λαμβάνουν αυτές τις αποφάσεις δεν έχουν παιδιά; Το δικό μου παιδί χρειάζεται μόνο έναν επανέλεγχο. Άλλοι γονείς με παιδιά τα οποία πρέπει να κάνουν επανελέγχους για πολλούς μήνες, τι θα κάνουν;».

Ο πατέρας του τετράχρονου Χρήστου δηλώνει αποφασισμένος να μην το βάλει κάτω. «Έχουμε μαζευτεί αρκετοί γονείς και θα πλησιάσουμε κι άλλους. Θα αγωνιστούμε να κρατήσουμε τη μονάδα ανοιχτή».

Μέρα παρά μέρα εφημερία

Από το 2007 ως σήμερα κανένα παιδί που χρειαζόταν νοσηλεία στην Εντατική δεν έχει διακομιστεί στην Αθήνα, δηλώνει ο εντατικολόγος Παίδων, υπεύθυνος της ΜΕΘ Παίδων του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Ρίου κ. **Α. Γ. Ηλιάδης**. Τρεις γιατροί και επτά νοσηλευτές κρατούν σήμερα ανοιχτή τη μονάδα, δυναμικότητας έξι κλινών. «Δεν μπορούμε να βγούμε από τη μονάδα. Κάνουμε μέρα παρά μέρα εφημερία. Η κόυραση είναι τέτοια που φοβάμαι ότι πολύ σύντομα θα είμαστε επικίνδυνοι» δηλώνει. Ο κ. Ηλιάδης κρούει τον κώδωνα του κινδύνου: «Αν δεν προσληφθούν άμεσα δύο γιατροί και τρεις νοσηλευτές, φοβάμαι ότι τα κρεβάτια θα κλείσουν».